

01.11.2010.g.

SESVETE. Blagdan svih svetih. Prije sam uvijek mislio da je to blagdan kada sa sjećamo svih umrlih. A taj dan je zapravo blagdan kada se prisjećamo svih svetaca koji su s Gospodinom. SVECOM SE NE RAĐA, SVECOM SE POSTAJE. Blagoslovljeni bili svi naši sveci na nebu koji su nam od tolike svakodnevne pomoći! No, tu je odmah i Dušni dan, blagdan duša svih pokojnih pa tako i naših najmilijih. Svi se mi zapravo te dane najviše sjećamo svojih najbližih, koji su otišli pred lice Gospodinovo. Pa makar samo tih dana, sjećamo što su i kakvi su bili za vrijeme svojeg života na zemlji. Neki osjete kajanje što nisu sa pokojnim razgovarali više o nekim nerazjašnjenim stvarima među njima, što je pokojnik to ponio sa sobom u grob. Drugi su žalosni i u suzama jer im je pokojnik puno značio za svojeg ovozemaljskog života. Nekima je svejedno jer nisu do pokojnika držali ni u ovom zemaljskom životu. Ali, skoro svi se trude da prekrasno i dostojanstveno urede njihove grobove. Ima tu velebnih grobnica, na tone mramora i raznih ukrasa, raznih oblika. Da svi drugi vide kakav su oni spomenik napravili svojem pokojniku. Jer, što će drugi reći ako njihov grob bude slabiji po izgledu od drugih. Bitno da naš pokojnik ima ljepši grob nego neki drugi. I troše se tu veliki iznosi. I 10 i 20 i 50 tisuća kuna. Mnogi se zaduže, uzmu se krediti i sl. Pa dobro, dio toga treba jer sve to treba biti dostojanstveno. A mnogi si pripreme svoje grobnice za vrijeme života jer ne žele da poslije smrti budu na teret rodbini a i da si naprave grobnicu po svojoj volji. Svima je bitno da grobovi i grobnice izgledaju što ljepše i glamuroznije.

O, kako li su svi u krivu! Da se sada pitaju njihovi pokojni, od kojih se mnogi nalaze u čistilištu, neki u paklu a rijetki u raju, što bi oni željeli da im rodbina i prijatelji učine kako bi im olakšali njihov zagrobni život, odgovor bi bio vrlo jednostavan : "PRIKAZUJTE MISE I MOLITE ZA NAS' ". U svim njihovim sadašnjim mukama koje proživljavaju njihove duše, misa i molitva za njih je melem na njihove napaćene duše. Nikakove grobnice, spomenici i ukrasi njima neće olakšati njihove muke. To njima ništa ne znači. Ali prikazana misa i upućena molitva velika im je pomoć u njihovom nastojanju da si očiste dušu i da dođu k svojem Stvoritelju, za kojim im duše žude. I mnogi će reći da oni za svoje pokojne redovno prikazuju mise. A koliko? Jedanput ili dvaput godišnje. Tu i tamo se pomole za njih i to je to. A koliko našim pokojnim trebaju prikazane mise i upućene molitve!

Na njima su nam oni beskrajno zahvalni. Jer, oni se ne mogu moliti sami za sebe. Da im Gospodin oprostí grijehe. To jedino možemo mi ovdje na zemlji.

Ali, mi ni ne znamo kolike milosti imamo od naših pokojnih. Jer naši se pokojnici ne mogu moliti za sebe ali za nas se mogu. I kada im mi olakšamo njihove muke prikazanjem mise i upućenim molitvama, oni dobivaju snagu da se mole i za nas i za spas naši duša.

A koliko košta jedna misa? 50 kuna. Zamislite, za 500 kuna možete za pokojnog prikazati 10 misa. Za 1500 kuna možete prikazati 30 misa.

30 misa.

Kada bi smo samo bili svjesni koliko samo sa jednom misom više pomažemo svome pokojnome ne bi smo tolike novce trošili na njihove ovozemaljske grobove nego bi im nastojali pomoći da dođu, čim prije, do svojeg vječnog života u raj u sa svojim ljubljenim Gospodinom.

Još mi je žalosnije vidjeti velebne grobnice u koje su pokopani oni koji za svojeg života nisu vjerovali u Gospodina a ne vjeruju niti njihovi potomci. I odmah mi padne na pamet ona Gospodinova prispodoba o bogatašu i Lazaru. A onako kako je zborio bogataš iz paklenih muka, onako sada govore mnogi naši pokojni. Njima pod hitno trebaju naše molitve i prikazane mise. Samo mi ne vjerujemo da je tako a nije nam dano da se u to uvjerimo na svoje oči i uši. Trebamo samo vjerovati u Gospodina i čitati njegove riječi u Bibliji. Samo molitva i vjera spašava dušu čovjekovu a ne velebne faraonske piramide i ne znam kakve grobnice koje su nastajale kroz povijest pa i danas na našim grobljima. To su samo spomenici ljudskoj sujeti i oholosti. Na ovoj zemlji, poslije naše smrti, dovoljan je skromno ukrašen grob sa križem, koji bi podsjećao rodbinu i prijatelje na naše postojanje. A za život na nebu treba nam puno njihovih molitvi i prikazanih misa da se očistimo od silnih grijeha koje smo činili na zemlji. Tako se jedino može odati i počast i slava i hvala onima koji su umrli a da bi im to pomoglo. Neka nam Gospodin prosvijetli pamet i dušu da osjetimo što je najbolje za naše pokojne! A našim pokojnima udijelio Gospodin mir i pozvao ih u život vječni.